

Gila Iuân Nojită șicire

După vreme re vine iară vreme pună or zis bătrâni. Apu așe ști. Că iacă dară nu triecu niși o săptămână gi când fu gier gi vră pau cietrile îngetau coar'nile la măgari și iacă anu îi iară vreme gi toamnă și nu mai găsăsci nia uă niși să dai bari pã ie. Apu așe și cu viața uoaminiilor. Odată bine și giloc iară rãu și apu giloc iară îi binie ocum zisie domn drector a nost giloc iară nui binie. Că vigești voi în tăce treburile îi așe. Odată mărg binie și odată mărg rãu, apu iară să întorc. Da căceodată să întorc așe ge tari gi nu ce ști cum ce finie gi brășinari ca să nușpicierzi capu. Că dară noi uoamini aieșcia mai bătrâni nu nis gedați să nigem și să lucrãm așe cum mere astăzi. Iuce tãt furt iuce ca on vãrceș gi dacã nu bağı binie samã și nu fini socoata zilelor atunși ce păcãleşci și când crezi căi lunj apu lumna binie trebe să ce duși la bisericã ca darã săptămãna so gãlat și îi duminicã. Cã darã așe o triecu ge iuce gi niși nai avut vreme să bağı ge samã. Cã iacă mam uitat și io ași inge cipãrim noi amu Bãrava nost. Abge lor bãgat în mașina ci cipãrit carie niși no îndãlit binie să margã dupã mincea me și giloc ghepesu o zis cãi gata. Io nam crezut numa am gãngit cã vre să mã păcãlescã apu sptãmãna șelaltã mam uitat mai binie și am vãzit cã no glumit ge fel. Cã niși atãta vreme nui trebe la mașina așeta cãt dai la muiere o palmã cã giloc o și șipat afarã șinzãși ge Bãrau cipãrice gata și împãtura cein patru gi gãngeșci cã în ie este on om carie nu fașie alcișlea numa împãturã. Da mam uitat io binie și nui niși on om acolo în ea. Si dacã ar fi apu amaru crișge cã ar puce împãtura așe ge iuce și așe ge binie cum împãtura mașina. Cã doar șcap o avut așieia carie o făcuto. Apu cum mere mașina așieia gi iuce tãt așe mãrg tăce treburile astăzi. Iacã mõi ge mult iera binie dacã domni să duiou cu hiecu la stație. Amu nu. Cã hiecu cu cãi mere pre meru ge așieia să duc cu otomobilu cã așieia giloc îi dușie și îi lasã în stație. Noa apu și cu ghezãșurile îi tãt așe. Cã mai ge mult ce dușie cu ghezãșp cã nu era numa on fel ge ghezãș. Amu ișie cã cã nu ce duși cu ghezãșu ge uoamini cã așieia mere pre meru. Numa ce duși cu giorșu o cu șnelțușu și giorșu mãrg pre meru ge așieia îi zis cã mai binie să duc cu arioplanu cã așieia în doauã șiasuri îi dușie lumna în București. Și zic îi cã arioplanu îi și mai iuce și mai asigurat. Cã ori așungj iuce inge ce duși o așungi lumna în nãnul lui Avram ginge nu mai vin napoi. Cã cu ghezãșu dõuã poace întâmpla să să lovãșã douã douã ghezãșe și să să îmburșe vagoanile șișu rupe ba on pișior ba o brãncã gi rãmãi olog pã cãce șilie mai ge rãit pãngã nievastã și pãngũ priuși. Apu io drept să spun nu șciu inge om mere cu graba asta cã tarie mã cem cã nui a bund.

Da pãndã atunși pãndã când om vici cum o fi voi fãșiti binie și nie fãmiceși abolimentu.

Al nostu
IUAN NOJITA

LITERARA satirã-umor Tribunalul Ill. Nr. 22-938	Director: SIMION MICLEA	Redacția și administrația ARAD Strada Eminescu Nr. 30. etaj 3. Telefon 10-83	ABONAMENTE: 150 lei anual, 500 lei pentru întreprinderile mijlocii; 1000 lei anual pt. marile întreprinderi. — Abonamentele se plătesc înainte.
---	-----------------------------------	--	--

Nădejdi de mai bine

Prile de cruce izbeliște le'ndurãm cu neclintitã în biruință care va veni și tateã ce trebuie să ni-se fa sortite să ne căleascã, și ternic, tãria sufleteascã și de luptã pentru refacerea lor romãnești.

Conducãtorului și al armului Mișcãrii Legionãroaptea anului nou, să fie noi îndreptar de viață nouã și hotar la drumurile de

afirmare romãneascã ce pînd tãrie.

Peste istoria, pușinã dar bogatã în fapte de legendã a Neamului nostru au trecut în goanã nemernici și ticãloși. De pe urma lor n'a rãmas decãt praful și disprețul unui neam sortit să fie mare.

În patru părți, frați de-ai noștri îndurã, cu nãdejdi de mai bine, stãpãniri strãine și vremelnice. Ei n'au cunoscut praznice. N'au cunoscut voie bunã. N'au știut ce-i

fericirea, dupã cum nici pentru noi n'a fost praznic, ei moment de reculegere, clipe de gânduri bune și hotãrãri de jertfã spre izbãvirea celor asupriți de barbarismul transplãntat în Europa.

Trebuie însã să credem și să vrem! Trebuie să fim gata să ne jertfim pentru plinirea dreptãții și reintregirea Neamului. Trebuie să urmãm fãrã șovãire, conducãtorii ce sunt predestinați să ridice iarãș Neamul Romãnesc acolo unde cer drepturile lui fãrești.

Revelionul unui burlac

Impresii culese la radio

noaptea anului nou, — noaptea să fie și de naștere și de moarte, gândul și... prerogativele mele de burlac, înrãit, urtat pe aripele visurilor... de fumul birturilor; așe așe zisa „petrecere în fața șurpokeraș și dicitis, am și cãrãrea fermã se petrec bionul și am rãmas... acãr (honyy soit pui mai y

fãcut foc în sobã (cã sãrbãtoare), am cumpãrat de vin cu 60 lei (fir'ar al să fie), o sticlã de sifon lei (vai), un pachet de ținestri (naționale), un ziar drept cã l-am gãsit tare am început să citesc în radio-ului pe care l-am utat în noaptea aceea de mea care era invitatã familie la... Dacia.

vã spun, am petrecut de o simplã învãrtire de burãram în Franța, unde un exotic mormãia printre perlele albe, un cântec de retușat pe Bulevardele Pa-

în vãrtiturã: sunt la Vie-de în armonia Dunãrii Al-mi aduc în aminte de-o naufragiatã (și bine-a fost așe).

elgrad, freamãt și eu în zgo surzitor al tamburinelor iar ova, unde vroiam s'aud un niem", am ascultat bolbo-unuia ce se strãduia să șa lumea despre raiul ro-

Budapesta, eternul și plic-ciardãș, frãmãntat cu și dente accente de nezbunie.

București, Fãnica Luca, el ce-a fermecat pe fran-spãndea bãrãz ceriãlui

romãnesc durerea unei doine pe care n'i puteau asculta toți frații

Am adormit apoi... dar weckerul elvețian, mai conștiincios decãt un fost deputat liberal, m'a trezit fix la unsprezece și cincizecinci de minute.

Am aprins mașinãria aia care cântã și am așteptat. Douãsprezece lovituri de gong, la radio București, au marcat tragedia anului care moare și nãdejdiile în cel care se naște.

Apoi, cuvãntul Conducãtorului. Sobru, concis și rupt din suflet în durerat. Plin de nãdejdi și dãdãtor de viață nouã în mulțimea de suflete romãnești.

Cuvãntul Comandantului. Inna-ripat și rãscolitor de gânduri. În demnuri la jertfã pentru învierea Neamului. Mãngãitor pentru cei asupriți, pe cari nimeni nu-i uitã și nimeni nu-i va uita niciodatã.

Și apoi suntem în 1941.

Mai e ceva: Vreau să ascult anul nou din Budapesta. Așteptare plinã de curiozitate... fãrã rost. Miniciumile de-acolo le cunosc, de mult. Totuși...

În sfãrși ora douãsprezece în Ungaria. În țara vecinã, care se bate cu pumnii'n piept urlãndu-și civilizația... Civilizația arãtatã în 1918 la Beilis, în 1940 la Ip. Huedin, Oradea, Cluj și întreg Ardealul vremelnic cedat.

Sunet prelung și trist de clopote ce trag a înmormãntare... Speakerul anunțã c'au sunat clopotele din întreg Clujul. Deci și clopotele Catedralei Ortodoxe a Clujului și Feleacului, au priveghiãt, aten-te, la prohodul anului 1940 în Ungaria...

Dar clopotele romãnești ale Clujului romãnesc, n'au sunat numai la înmormãntarea anului în

Ungaria... Sunetul lor n'a fost nici trist, nici duos ci preluđu vesel la înmormãntarea ce va să vie pe seama celor nemernici, pe seama beștiilor și a cãlãilor. Pe seama celor ce'n Ajunul Crãciunului, au închis bisericile romãnești...

Și apoi o urare istericã. Modulațiunile vocii celui ce vorbea, mi-a readus în minte tristã viziune a unui om ce se zbãtea în ghiarele turbãrii cãinești... Și gata și la Budapesta.

Am sucit din nou butonul, la București. Muzicã ușoarã, ușoarã și veselã în sunetele cãreia m'am lãsat iarãși furat de narcoza lui Monfeu și m'am trezit dimineața la zece...

Imi mai rãmasese vin și sifon ca le de-o jumãtate de spriț. Am ciocnit cu mine însumi, mi-am urat mulți ani, mi-a fãcut ghetele m'am dus la „Nãnasa" la birt, de m'am mai cinstit o țãrã pãnã pe la trei dupã amiazã când a trebuit să merg să fac... o vizitã. Noroc, cã n'a fost nimeni acasã. așã cã am putut să merg să mã culc... a douã zi spre searã.

Ghiță Neinsuratu

SĂ INCETEZE!

In numele localuri de noapte, unde viața palpitã printre baterii și aburj de alcool, se cântã, cãte-cdatã, cãntece patriotice ce ne sunt scumpe prin valoarea lor simbolicã.

Nu credem cã suntem elãturi de realitate, atunci când rugãm autoritãșile în drept să interzicã lucrul acesta, cãci o cântare ce cuprinde duderj și nãzuințe de-ale Neamului, ori preãmãrirea faptelor glorioase ale martirilor Nației, nu poate fi profanã de-un tarãf de lãutari beșivi și degenerați.

Hălmașiu

— O doamnă de care ne-am ocupat, s'a dus la petrecerea de Crăciun, în cadrul familiei și cu anturajul obișnuit, plus două doamne pe care vrea să le mărite. Deși petrecere, doamna a fost cam indispusă. Dar numai până la un moment dat, când de ea s'a apropiat, cineva din anturajul obișnuit. De aci înainte s'a veselit, deși n'avea motiv, căci toate treaba semăna cu o plimbare în... avion!

— Ar fi multe de spus pe seama fetelor și doamnelor, mândre de ele înșiși. Ar fi de spus multe despre motivele ce le au de a fi așa cum sunt, dar nu insistăm deo camdată...

— Multe lume se'ntrabă, cine sunt acei... perceptori din Hălmașiu, cari mergând la Tisa după imozite, au intrat într'o casă pe ușă și au eșit pe geam, de frica unei femei? Bieții oameni, și pe geam și fără bani și fără... mașina de cusut pe care voiau s'o sechestreze. Deh! se'ntrâmplă.

— Una dintre fetele noastră, ba încă, adică studentă începătoare la Sibiu, a rămas tot așa cum o știam după ce și-a luat bacalaureatul, adică... nemuritoare și rece și tare „nealcoasă”. Nică măcar me diul universitar n-a reușit să-i de schidă orizonturile sociale... De sigur însă, că'n lăcerea ei explicabilă, își aduce, cu drag aminte de un... oarecare „ESCU” ce fuse pe la numai știm ce depozit și de „oa rece” laviță de peste drum de fostul primar Buta! De, așa-i când omul trăește numai din amintiri.

— Se schimbă fața lucrurilor și fetele dela Hălmașiu, unde erau vreo două cari până acuma nu dansau decât cu „cavaleri” ce aveau o anumită situație aptă pentru însurătoare. Acum însă, se mulțumesc să danseze cu oine le cere, pentru că tare rar se'ntrâmplă de le cere cineva!

Băița

— La petrecerea recentă, s'au ales ca de obicei câte trei regine, una mai încântată decât cealaltă și fiecare cu regele său. Regrete pentru regină că n'a corespuns dorinței publicului. În schimb mulțumim reprezentantului dela Cugir, „Dada Civarelor” pentru bunul simț de participare la această petrecere, și pentru polul ce l-a donat la cassă pentru R. F. B.

— Un tip dela Vălișoara, ce seamănă bine cu mura lui „Gorila” se umfla tare urât în pene. Mulțumită lui Dumnezeu, că și-a găsit și „Soricuța” unul pe plac.

Șiria

Șiria

— La Șiria mai nou avem doi mari epigamisti.

Mereu îi vezi umblând după potcoave de mătă oarbe, pentru a le aduna și a face din ele experiențe.

Unul din ei, fiind mare chimist și făcând foarte multe experiențe cu diferiți acizi, la un moment dat s'a pomenit că este cu spatele cocoșat.

Români,
sprijiniți Comerțul și
Industria Românească

Nădlac

— După câte ne comunică agenția noastră informativă din Șeitin, fetele de acolo, au bun loc de vânătoare pe la... noi. După vizita Missei Seitin, vine la Nădlac o altă celebritate șeitineană, pe care o văzurăm la noi în una serile trecute. Păcat însă că feciorii nostri n'au vrut, nici în ruptul capului, să ia act de prezența ei în sat.

— Amicul nostru Orlando Furioso Andro Costico, s'a foarte supărat pe noi, că am dat publicității cunoscuta lui aventură cu descălțatul.

Nu te supăra frăție, că deabia-i începutul.

— Anunțăm cu bucurie — și credem că se bucră și românașii noștri cari până'n prezent frecvențau restaurantul „Tocu” și mai ales „Othon”-ul, — redeschiderea restaurantului „Dacia” sub conducerea dlui Câmpian Traian. Acest vechiu restaurant de elită dela noi credem că va prospera din nou și clienții săi încă nu-l vor fi uitat, mai ales că este singurul restaurant mai de seamă dela noi. Noi îi urăm succes.

Măi dar ai dracului sunt șiăștia dela percepția noastră. Intodeuna găsesc ceva ce să se amestece. Așa, unul dintre ei, e văzut, mai nou, dând târcoale unei oarecare „Margit” care vine în fiecare Du minecă la noi în comună. Izbândă dragă hătmane.

Vărfurile

Odată cu venirea sărbătorilor s'a terminat și cu sezonul „șăzătorilor” și cum nopțile sunt lungi și domnișorul nostru, Burlacul, ne având altă ocupație ca până aici, i-a venit gândul de a face poezii. Una a și scos-o. Este următoarea:

Lucru naibii, trei deodată!
Par'că mintea mi-e 'ncurcată.
Ce să-i zici și ce să-i faci?
Mie toate trei îmi plac.
Nici de una dintre ele
N-ași vrea să mă despart
Lena, mândră, chip bălaiu
Par'că-i ruptă chiar din raiu:
Ochii ei sunt ca seninul
Când o văd m'apucă chinul.
Măriușă, ce drac de fată,
Oacheșă și sprntenă!
Ochii ei ca două mure
Trup ca bradul din pădure
Și cu răsul ei cel ulce
Poate mintea să îi-o fure.
Iar Florița cea glumeață
Are trandafiri în față.
Ea din gură când grăește
Multe inimi cucerește.
Doar acum spuneți ce să fac?
Mie toate trei mi-s dragi
Însă lucrul cum iese
Dacă ele prind de veste?
M'or afla cu mâța'n sac,
Mi-sa duce veste'n sat!
Lucru naibii, nu e glumă!
Nu știu care mi-e mai dragă?
Dar știu una și-i așa.
Am s'o rog pe maică-mea
Ca să-i fie dragă-n casă.

Gura Barza

— Unul din craii Steampurilor vechii a volt să se răzbune pe un alt crai, cu un cuțit. Nu știm precis dacă a fost beat, sau bleg, de nu a văzut că nu e ascuțit cuțitul, scumpule, te știm noi viteaz, dar manifestă-ți vitejia cu alte ocazii, nu sub influența alcoolului. Nu uita că acel cuțit (fără vârf) poate să-ți aducă foama de cuțitar și să devini din funcționar... măcelar, deși fizicul nu te ajută.

— Domnișoara de pe Valea Berzel și a... schimbat „fictorul”. Se vede că n'a voit să dea prea mare atenție domnului cu scrisoarea dela casină, ce-a invitat-o să-i viziteze garsoniera... O sfătuim să caute de data aceasta să mulțumească pe actualul, pentru a-și putea deschide vitorul...

— Crăciunul ne-a adus în localitate o puzderie de fetițe frumoase, elegante și — mai ales — ale dracului de... curagioase. Toate caută, ca prin ce le-a dat natura, să cepteze pe unul și pe altul, candidați la examenul de... sărit gardurile. Le dorim succes!

— Barza și domnișoara cu... „răguta” s'au distrat de minune la balul de a doua zi la casină. Ce păcat că zăpada a acoperit scăeșii și larba, că acum nu mai e ce se lipi de fusta duduiei?... Ce va mirosă domnul și ce va servi de saltea atunci când amorul îl va putea prin locurile aducerii aminte?...

— La balul recent, ce a avut loc la casină, am înregistrat și o păruială. Natural, în acest conflict organizatorii n'au avut nici un amestec. Totuși, dacă alcoolul era consumat în cantități mai mici, domnil de mai sus, nu s'ar fi făcut de răsul lumii... Pe de altă parte, ni-se comunică marea aglomerație de dansatori și dansatoare, cari s'au datat la o adevărată luptă cu coatele pentru a putea dansa...

— La petrecerea de mai sus, croitorii din Brad au fost reprezentați prin doi artiști ai... acului, cari sunt veniți mai recent pe ale noastre meleaguri. „Reprezentanții” au condus câteva duduie pe cari — încă — n'am reușit să le identificăm. Dar... asupra acestei chestii vom mai reveni...

— În preajma Crăciunului femeile gemane din Brad au aranjat, în sala Ateneului dela noi, o serbare. Cu această ocazie am constatat că foarte mulți gură — cască au fost prezenți — cu toate că habar n'au de limba lui Goethe... în care s'a desfășurat programul. Remarcăm — în paranteză — metamorfoza unor unguorici în... nemțolci și participarea lor la program. Nu suntem critici dramatici pentru a ne exprima părerea asupra programului. Menționăm totuși jocul de scenă al unei blonde, care — și acolo — făcea opinie separată.

La sfârșit, tabloul vibrant, a fost fotografiat de Jidanul Ghidali... Mă rog: ori suntem hitleriste ori unguorici!?... Care din două?...

— Sunt vre'o câțiva „domnișori”

la noua școală de conducători (ei o numesc Politică Gura Barzei) ce își dau importanță. Nu înțelegem acest lucru — atunci când ei, sunt... cief la practică este adevărată versifonia cuiă prin orășel, că multor sesc cei 7 ani de acasă?...

— Măi, măi, da... mod mai făcut... colindător! Odată cu tradițiile de Crăciun, un grup de mal cântat și câte un „Baby” și alte melodii Cum, din fire suntem ai de curioși, rugăm pe onor mai sus să ne comunice cântat ei, sau alcoolul ce sumat... Zău, fără supărare

Baia

— Anul trecut contrariilor, Moș Crăciun a distrus respectabil — stock de scumpilor noștri (in)amică simandicoasa persoană a pălărie care răspunde... la salut, pentru a nu fi ne se deranjeze; așa zisa... primit un comunicat, scri le de câine, al Ministerului mașilor engleze, prin care ce la cunoștință victoria în războiul actual; o cuco de muscă” a primit o castitate; o altă cucoană diplomă de... birjar; cucoană a primit o lacă ra-i hodorogită; mai multe pipăibile au fost sfătuite — o scrisorică — să lase treaba... pipăitului și să de rântaș; burlacii au primit de imozite pe cel bătrâne au primit un teritoriu pe care pot să soțită fiind de un itiner arată — în toate am locurile unde se găsește (vezi doamne, a aflat și ciun că ei vânează câte fuste, cu toate că acasă se duc la vânat de... sălb unei duduie i-a adus din carnea cea mai pură (să nu vă gândiți la treb noase, pentru că fetei li de tot cărnașul și Moș de fiindcă a fost bună a de această... patima și nit dorința). „Craiu” (de el) de pe ale Aradului guri a primit... (știe el ce tuția din... vale a primit la tru calul (de fapt e... iap ce-l are, sfătuită fiind că a devenit de răs cu el este... ea) persoana care- sul prea sus, a primit o poată coborî un pic... mai caz că nu vrea, Moșul la dus și o... umbrelă pentru de a ploaia în el).

...Natural, au rămas cadouri, dar dacă vor fi anul vor primi și ei. Până mai este și iepurașul de dacă le aduce ceva?!

Notă. Căutăm corespondent și discret pentru Baia Ofertele se vor înainta redac Arad. „Discreție absolută”

LA INCHISOARE

Directorul: La căți ani damnat?

Condamnatul: Nu știu.

Directorul: Cum nu știți și-a spus judecătorul?

Condamnatul: Nu, că nică știu. Mi-a spus numai: pe

Atențiune!

Cumpărați dela macelăria

TISCA ADAM

cărnuri proaspete și coajă de porc afumată

ARAD, STR. COL. PAULIAN Nr. 11.

— Aducem la cunoștința corespondenților noștri, ca materialul pentru „Bravo” să fie trimis cel mai târziu, până Luni după masă, din fiecare săptămână.

NU-I EA..

Comisarul: Domnule Popescu, și-am găsit nevasta.
 Popescu: Da? Și ce zice?
 Comisarul: Nu zice nimic.
 Popescu: Atunci nu-i ea.

VORBA..

Pe o bancă, mai în vară, în Parcul Eminescu, doi stau de vorbă.
 Ea: Și zici că mă lubești?
 El: Da.
 Ea: Și vrei să ne căsătorim?
 El: Te rog nu schimbă vorba.

UNDE DAL... ACOLO CREAPĂ

Unul dintre „sugaci” recunoscuți la Arad, pe care îl mai cheamă și Vasile, ca să scape de „vizite” prietenești de anul nou, a lipit pe ușă un bilet:

„Sunt plecat din oraș. Vasile! Și a plecat la „Nănașa”, unde: dă-i cu-o „apă caldă”, dă-i cu alta și cu încă una, destul că Vasile al nostru s'a „ambetat”... crup.

Spre seară, așa ca să poată zice că a fost și pe acasă de ziua lui, s'a cam îndreptat pe două... trotuare.

La ușă, când să-l între, vede biletul:
 „Sunt... hăc... plecat de-a hăc casă. Va hăc Vasile!”

— Ptiu hăc, firea-i al hăc dracului, tocmai hăc acu plecași când hăc veni eu.

Și Vasile al nostru s'a dus din nou la „Nănașa” și... hăc... a mai beut hăc „apă caldă”.

GINERE

La tribunal:

JUDECATORUL: Bine martor, dar când ai văzut că inculpatul bate pe soacra dumitale, de ce n'ai sărit?

MARTORUL: - Ginere: Eu sunt cavaler domnule judecător. Nu puteam bate doi o femeie fără a-părare.

CĂLĂTORIE DE PLACERE

La defuncta și reînviata cafea „Dacia” amicul nostru Gică, insurta cu o scorpie de femei, zice:

— Mă fraților. Măine plec în Jugoslavia.

— Călătorie de plăcere?
 — Pe dracul Merg cu nevastă-mea.

LAȘUL

În prețuia unei mari bătălii, un soldat, se prezintă marelui Vilars rugându-l să-i acorde o permisie să își vadă părinții bolnavi.

Mareșalul își dădu imediat seama cu cine are a face și răspunse:

— Du-te și-ți vezi părinții! Dar să știi că nu m'ai înșelat. Ești un tânăr care cunoaște bine scriptura. „Cinstește pe tatăl și pe mama ta, și vei trăi mult timp pe acest pământ!”

Câinele polițist

Lui Chiriac Tutungiu i s'a furat blana din cuș. Din cușul tutungeriei care e pe strada. A No. 3 într'un Blok nou-nouț. Chiriac e om bătrân și sărac și dă cauza asta pierderea blănii îl doare și plânge.

Ca tot păgubașul, crede în puterea justiției și telefonează imediat Poliției.

Ca prin minune, momentan Blokul a fost informat — și toți locatarii au coborât să vadă cu ochii lor nenorocirea bietului om.

N'au trecut nici zece minute și dela Prefectura Poliției sosește un agent cu un câine. Câinele e polițist. După ce ascultă povestirea — agentul conduce câinele la locul unde a stat blana. Câinele miroase, miroase, dă din coadă, strănută, iar miroase pe urmă ridică ochii spre agent, cu o privire prin care îi spune că e lămurit.

Agentul îl liberează din curelușă. Câinele își rotește privirea prin mulțimea care staționează „în” și „afară” tutungeriei, și se retrage. Câinele aleargă, se repede asupra unei femei. Femeia țipă, și fuge. Câinele aleargă, se repede asupra ei și o aduce înapoi.

Femeia plânge și cade în genunchi.

— Iertați-mă! Iertați-mă! dle polițist. Dacă mi-a luat Dumnezeu mințile și n'am știut ce fac. Șase perechi de ciorapi ai conitei, cinci sute de lei dela domnul și unineluș de aur al doare; — atât am furat. Să mă bată Dumnezeu dacă mint!

Câinele își rotește coada, privește în jurul lui și deodată se repede asupra unui individ cu mustața

cât vrabia. Individul se supără: „eun n'am furat nimic!”. Și dă să plece. Câinele îl înhață de picior.

— Cine ești dta? îl întreabă polițistul.

— Sunt intendentul casei.

Și iar dă să plece. De data asta câinele îi sare în piept. Infricoșat intendentul începe să plângă.

— Ce-ai furat? întreabă polițistul.

— N'am furat dle polițist... Numai că banii pe care i-am încasat pentru lumină și căldură, dela locatari i-am pierdut la cărți!

Polițistul îl arestează. Grupul de curioși s'a subțiat. Chiriac intervine:

— Dle comisar eu mă las păgubaș de blană că cine știe pe cine mai nenoroceste câinele asta. Și nu vreau să...

Mai mult n'a apucat să spună Chiriac, că i-arit câinele în spinare.

Chiriac cade în genunchi.

— Dle comisar nu-l lăsați să mă muște că spun tot... Blana nu era a mea, i-am furat-o lui frate meu.

Agentul fuge. Vine gardistul. Agentul îi dă în primire pe cei trei arestați. Convoiul pleacă. Agentul își aprinde o țigară. Când să plece și el, câinele îl apucă de picior.

Polițistul cade în genunchi în fața câinelui. Iartă-mă Leule. Ai dreptate: primesc 8 lei pe zi pentru tine și patru i țin pentru mine. N'am să mai fac.

Bănuind că patru pedul se pricepe și în ordeala snoavelor am luat-o la picior așa că nu știu ce s'a mai întâmplat.

(„T”)

Atențiune! Cumpărați dela întreprinderea românească din Bul. Regele Ferdinand 50, unde este

Marele depozit de sobe de teracotă și articole de faianță

On. public este rugat să acorde binevoitorul său sprijin acestei întreprinderi — Proprietar: **TRAIAN GIVULESCU**
 Arad, Bul Reg. Ferdinand No. 50.

Di Traian Givulescu, proprietar Bul. Regele Ferdinand 50, Arad. Urează „An nou” fericit clienților săi.

Sprijinul comerțului românesc

Ultimele noutăți literare

Papetărie — rechizite școlare — Odoare bisericesti la

LIBRĂRIA ROMÂNEASCĂ

ARAD BULEV. REG. MARIA — TELEFON No 13-98
 Proprietar: PETRU MILOȘ

SOACRA!..
 Mama ei sosește pe neașteptate din provincie.
 Ea îi sare de gât.
 — Dar bine mamă, de ce nu mi-ai telegrafiat că vii?
 — Fiindcă voiam să-l mai văd și pe bărbatu-tău!!!

LA TELEFON
 Cocuța s'a dus cu maică-sa la doctor. Doctorul a ascultat-o cu Strep-toscop. Taică-său o întreabă dacă i-a fost frică.
 — Deloc tătăcule. Unchiul doctor a vorbit cu interiorul meu la telefon!!!

IAR ÎNCE

Aradul, care din Septembrie este clipe de durere, găzduiește din nou trei baruri, adică locuri unde pulpele goale și toaletă țipătoare ale unor femei ce prea au căpătâi, predomină desfrâul se la în perții de activ, desăvârșit, mal apoi, în se-reuri discrete.

Nci înțelegem nevroza actuală dar totuși pentru „fraerii” Aradului, trei asemenea localuri sunt multe.

... Multe multe. dar totuși, de seară sunt pline!

DUȘMANUL MUSTELOR

Mai în vară, la restauratul un avocat arădan, cunoscut lupta ce-o duce pentru stăru-muștelor, lua masa cu un prieten din Timișoara.

La un moment dan, acesta a Haiți, că'nghițit o mușcă. Nu face nimic dragă, cădă mă bucur tetdeauna când se tâmplă o nenorocire acestor de-tătoare animaie.

INTRE VAGABONZI

Noaptea, pe stradă; vagabondul acostează pe cineva:
 Cât e ceasul?
 — Regret, și eu sunt vagabond.

INIMĂ BUNĂ

— Trei nopți în șir n'am să dorm: nevastă-mea e groaznic.

— Chiamă un doctor.
 — Acum e prea târziu. Dă plec în provincie!

LOGODNICI

Ea: Să știi: prima oară mă înșeli, te împușc!
 El: Și a doua oară?

INTRE PRIETENI

Mișu: Nu te mai văd dela Elvira Vătuja. Parcă erai cu ea?

Gogu: Ne-am despărțit.
 Mișu: De ce?
 Gogu: Își scria fals numărul Sria „t” în loc de „c”.

COADĂ LUNGĂ

Gogu n'are bani și vrea vândă câinele. Gogu nu vrea să știe însă adevăratul motiv. Icsulescu ar fi amatoare să-l vândă pere:

— Da, de ce-l vinzi, dle Gogu?

— Să vedeți D-nă: are coadă și — până să intre în camera să se răcească camera.

SINGURUL

Cu prilejul ofiterii unice torii, aci la Arad, sau petrecut o scenă nostimă. Tânără și frumoasă; mirele și etc.; mireasa a fost mare forța.

Ofiterul stării civile își lăsa toria

— Domnișoară consimțămăriți cu d. Gheorghe (să-l mireasa a înecut să plece și etc.; mireasa a fost mare forța.

rul care mă întrebați lucrurile...

100